

[Jimmy Stahr]

der er gjort i udvalget, virker meget grundigt; derimod kunne man måske godt diskutere mængden af nytænkning i betænkningen, men det kan måske skyldes sammensætningen af udvalget. Det har jo som sædvanlig været lidt præget af Tordenskjolds soldater: ministerier, kommuner, amter og så idrætsorganisationerne. Jeg havde egentlig forudset det, og det er dejligt, når man kan forudse noget og siger det – og også at have det på tryk. Allerede ved idrætsdebatten i februar 1985 sagde jeg – det står i sp. 6864 – at ministeren »... når nu ministeren sidder i enrum og skal sammensætte dette udvalg, måske skal prøve at gå lidt ud over den sædvanlige sammensætning.«

Og så nævnte jeg, at man jo godt kunne prøve nogle andre, men det er der ikke blevet så meget ud af, og derfor rykker betænkningen, så vidt jeg kan se, meget lidt ved den magtstruktur, der findes omkring idrætten, altså med stat, kommuner og idrætsorganisationer. Der er ikke rykket ret meget ved den.

I øjeblikket har vi vel en idrætsstruktur, der stort set går på, at vi har den kommercielle eliteidræt, vi har dette mærkelige udtryk »den uorganiserede breddeidræt«, forladt af gud og hvermand, og ind imellem de to har vi så idrætsorganisationerne, som åbenbart ikke altid ønsker at blive taget til indtægt for hverken det ene eller det andet. De ønsker i hvert fald ikke at blive taget til indtægt for eliteidrætten, det ved vi, men jeg var også udsat for her for nylig, at det ikke altid kan siges helt præcis, hvordan det er med forholdet til breddeidrætten. Jeg var i hvert fald selv udsat for et lidt underligt tilfælde, hvor jeg kom til at sige noget om – og det var selvfølgelig heller ikke helt korrekt – at nu havde vi lige bevilget nogle penge til breddeidrætten – det var tipsmidlerne, jeg talte om – og det var selvfølgelig et upræcist udtryk, men det var meget morsomt, da jeg så hørte en højtstående idrætsorganisationsmand svare mig direkte: jamen det var ikke til breddeidrætten, det var til idrætsorganisationerne. Jeg synes, den er meget fin, fordi den i al sin pudsighed viser, at der altså er et eller andet med, at idrætsorganisationerne er en enhed i sig selv, som selvfølgelig – og det ved vi alle sammen, og det takker vi for hver gang – tager sig af breddeidrætten for en del af de penge, som de får bl.a. herindefra.

Men nok om det, vi skal jo hen til det, der er det centrale i dette spørgsmål, nemlig pengene.

Jeg kan ikke i min taletid nå at gennemgå alle forslagene fra breddeidrætsudvalget, men når man ser, hvordan kulturministeren er cyklet uden om den varme grød, kan jeg i hvert fald tage lidt flere præcise ting frem.

Jeg vil godt sige, at forslag 9 f.eks., der handler om de decentrale og fleksible aktiviteter, er et godt forslag. Udvalget vil tilskynde til en udbygning af idræts- og motionsmuligheder i lokalmiljøet, herunder til forsøg med henblik på særlige anlægstyper. Det skal være decentralt og fleksibelt med selvforvaltning og tilgængelighed, alt sammen fint, men til gengæld mener jeg nok, at de 4 mill. kr., der så er afsat til alle disse lyksaligheder, er helt ude af trit med virkeligheden. Jeg synes i hvert fald, at man skulle starte med 10 mill. kr., bare for nu også at nævne et tal.

Forslag 10 om forskningen finder jeg også meget vigtigt, og hvis der ikke meget hurtigt sker noget på dette område, vil Socialdemokratiet i hvert fald til efteråret fremsætte et forslag om en reorganisering af Idrættens Forskningsråd.

Forslag 1 om en aktivitetspulje til udvikling, omstilling og forsøg synes jeg også er fint, og det er meget centralt. Midlerne kan f.eks. bidrage, står der i redegørelsen, til utraditionelle forsøg på at etablere idrætstilbud for de idrætssvage grupper. Jeg synes, det er et mægtig godt forslag, og her kan jeg ikke sige, om 20 mill. kr. er det rigtige beløb, det har jeg ikke mulighed for at overse; men det lyder i hvert fald rimeligt, og mindre kan man nok ikke rigtig forestille sig.

Mange af forslagene i betænkningen, som så bliver fulgt op i redegørelsen, hviler i øvrigt på forsøgs- og udviklingsaktiviteter, og jeg synes i og for sig også, det er meget fint, at man forsøger at indkredse f.eks. de idrætssvage grupper og anviser, hvor man skal tage fat. Jeg har altså ikke noget imod forsøgsordninger, men jeg er måske lidt tilbageholdende med en ubetinget tilslutning til disse utrolig mange forsøg, der er tale om her. Det kan jo også gå hen og blive en sovepude, at man hele tiden taler om forsøg og udviklingsarbejde. Det kunne faktisk siges med andre ord, nemlig at vi godt vil trække afgørelsen lidt, og derfor foreslår vi et forsøg, for så går tiden.